

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2017 r. w Olsztynie

sprawy W. J. (1)

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania W. J. (1)

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 14 czerwca 2016 roku nr (...)

I. zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, iż przyjmuje, że dodatkowym symbolem niepełnosprawności odwołującej W. J. (1) jest symbol O2-P, a niepełnosprawność ma charakter okresowy do dnia 30 czerwca 2019 roku,

II. w pozostałej części odwołanie oddala,

III. zasądza od Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności na rzecz odwołującej W. J. (1) kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 444/16

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 14 czerwca 2016 roku nr (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. utrzymał w mocy orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 11 maja 2016 roku o zaliczeniu Odwołującej W. J. (1) do lekkiego stopnia niepełnosprawności, do dnia 31 maja 2018 roku, ze wskazaniem symbolu niepełnosprawności O9-M i 11-I oraz wskazaniem, iż Odwołująca wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby.

Od powyższego orzeczenia, odwołanie złożyła W. J. (1) wskazując, że nie zgadza się z wydanym orzeczeniem. Odwołująca podniosła, iż od urodzenia cierpi na zespół nerczycowy, a w związku z tą chorobą i jej powikłaniami nigdy nie była w stanie i nie podjęła żadnej pracy zarobkowej. W odwołaniu zaakcentowano także, iż przez wiele lat W. J.

(1) była zaliczana do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym z przyczyn 02-P. W konsekwencji, strona Odwołująca wniosła o uznanie W. J. (1) za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

W odpowiedzi na odwołanie, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że stan zdrowia Odwołującej nie kwalifikuje się do zmiany orzeczenia na wyższy stopień niepełnosprawności.

W ocenie organu, skarżąca jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, powodując w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością fizyczną i psychiczną oraz ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, dające kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne, co zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – kwalifikuje do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Nadto podał, że organ orzekający uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze się pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności (Dz.U. nr 139, poz.1328).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od wczesnego dzieciństwa W. J. (1) cierpi na zespół nerczycowy, a od kilku lat leczy się między innymi na nadciśnienie i powracające stany depresyjne.

(d: dokumentacja medyczna- k. ; przesłuchanie W. J.- k.)

Orzeczeniem z dnia 14 czerwca 2016 roku nr (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. utrzymał w mocy orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 11 maja 2016 roku o zaliczeniu Odwołującej W. J. (1) do lekkiego stopnia niepełnosprawności, do dnia 31 maja 2018 roku, ze wskazaniem symbolu niepełnosprawności 09-M i 11-I oraz wskazaniem, iż Odwołująca wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby.

(d: akta WZON (...))

W związku z rozbieżnościami w ocenie przez Odwołującą i organ orzekający o stopniu niepełnosprawności stanu zdrowia W. J. (1), należało odwołać się do wiadomości specjalnych.

Sąd dopuścił więc dowód z opinii biegłych lekarzy nefrologa, kardiologa, ortopedy, psychiatry i psychologa na okoliczność, czy Odwołująca kwalifikuje się do stopnia niepełnosprawności, zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r., zaś w przypadku odpowiedzi pozytywnej, Sąd zobowiązał biegłych do wskazania stopnia niepełnosprawności odwołującej, przyczyny tej niepełnosprawności, a nadto jaki jest przewidywany okres występowania niepełnosprawności, od kiedy taki stan występuje oraz jakie, w związku z tym są wymagania dla Odwołującej.

Biegły ortopeda po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, dotyczącą Odwołującej oraz po przeprowadzonym badaniu – w wydanej w opinii – wskazał, iż ze względu na schorzenia ortopedyczne brak jest istotnego obniżenia u W. J. (1) zdolności do pracy w stosunku do osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. W konsekwencji biegły nie uznał Odwołującej za osobę niepełnosprawną z przyczyn ortopedycznych.

(d: opinia biegłego ortopedy- k. 234- 238)

Zespół biegłych w osobach biegłego kardiologa i biegłego nefrologa uznał W. J. (1) za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim z przyczyn 09-M i 07-S, uznając, iż wskazany stopień niepełnosprawności ma charakter okresowy- do dnia 31 maja 2018 roku. W ocenie biegłych, z uwagi na wieloletnią remisję zespołu nerczycowego, nadciśnienie tętnicze stopnia lekkiego bez powikłań narządowych, przy jednoczesnej obecności powikłań wieloletniego leczenia steroidami, istnieją podstawy do zaliczenia Odwołującej do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim.

(d: opinia biegłych kardiologa i nefrologa- k. 254- 259)

Z uwagi na zastrzeżenia do opinii złożone przez stronę Odwołującą, Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii powyższych biegłych.

W opinii uzupełniającej biegły kardiolog podtrzymał uprzednio wydaną opinię i dodał, iż istniejące u Odwołującej nadciśnienie tętnicze ma charakter chwiejny, bowiem okresowo wartości pomiarów są podwyższone i odpowiadają nadciśnieniu tętniczemu I stopnia, a okresowo, przy przyjmowanych lekach mają niższe wartości, co prawdopodobnie wymaga korekty dawki. Biegły wskazał także, iż W. J. (1) nie wymaga całkowitej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

(d: opinia uzupełniająca biegłego kardiologa- k. 291)

Biegła nefrolog w opinii uzupełniającej także podtrzymała swoje stanowisko, a nadto wskazała, iż wieloletnia całkowita remisja zespołu nerczycowego nie powoduje ograniczeń w samodzielnym funkcjonowaniu W. J. (1) i brak jest powodów do uznania wymienionej za osobę niezdolną do pracy.

(d: opinia uzupełniająca biegłej nefrolog- k. 303)

Biegły psychiatra także uznał W. J. (1) za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim ze wskazaniem, iż stopień ten ma charakter okresowy i winien być orzeczony do dnia 30 czerwca 2019 roku. Biegły rozpoznał u opiniowanej Organiczne zaburzenie rozwoju, które jest spowodowane przewlekłym stosowaniem sterydów- leków o istotnym wpływie na rozwój ośrodkowego układu nerwowego i funkcjonowanie emocjonalne. W ocenie biegłego, W. J. (1) nie jest osobą niezdolną do pracy, lub zdolną jedynie do pracy w warunkach chronionych, nie wymaga także czasowej lub częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. Biegły psycholog wydał opinię o zasadniczo tożsamej treści zaznaczając przy tym, iż u Odwołującej rozpoznaje się obniżenie funkcji intelektualnych aktualnie do poziomu Niskiego Intelaktu u osoby z osłabioną szybkością psychomotoryczną oraz doświadczającą lęku o umiarkowanym nasileniu.

(d: opinia biegłego psychiatry- k. 278; opinia biegłego psychologa- k. 280)

Mając na względzie treść zastrzeżeń złożonych przez stronę odwołującą do powyższych opinii, Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych psychiatry i psychologa.

Biegli psychiatra i psycholog w wydanej zespołowo opinii uzupełniającej wskazali, iż podtrzymują poprzednio złożoną opinię w całości.

(d: opinia uzupełniająca biegłych psychiatry i psychologa- k. 312)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. J. (1) jedynie częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast według § 2 pkt 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U.2015.1110) powiatowe zespoły i wojewódzkie zespoły wydają odpowiednio orzeczenia o niepełnosprawności osób, które nie ukończyły 16 roku życia; stopniu niepełnosprawności osób, które ukończyły 16 rok życia. Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 5 i 6 przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności osoby, która ukończyła 16 rok życia, zwanej dalej "osobą zainteresowaną", bierze się pod uwagę m. in.: ograniczenia występujące w samodzielnej egzystencji i uczestnictwie w życiu społecznym; możliwość poprawy funkcjonowania osoby zainteresowanej w samodzielnej egzystencji oraz w pełnieniu ról społecznych - poprzez leczenie, rehabilitację, zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze, środki techniczne, usługi opiekuńcze lub inne działania.

Rozpoznając odwołanie W. J. (1), Sąd winien zatem rozważyć, czy według kryteriów stosowanych wobec osoby powyższej 16 roku życia, stan zdrowia Odwołującej uzasadnia zaliczenie wymienionej do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

W ocenie Sądu - wbrew twierdzeniom odwołującej - stan jej zdrowia nie daje podstawy do zakwalifikowania wymienionej do wyższego, niż lekki stopień niepełnosprawności.

Sporządzone w niniejszej sprawie przez biegłych lekarzy nefrologa, kardiologa, psychiatrę oraz biegłego psychologa opinie potwierdziły ustalenia, zawarte w zaskarżonym orzeczeniu, ustalając że odwołująca jest osobą o lekkim stopniu niepełnosprawności, natomiast biegły ortopeda nie stwierdził w ogóle istnienia przesłanek nakazujących uznanie W. J. (1) za osobę niepełnosprawną z przyczyn ortopedycznych.

W ocenie Sądu, powyższe opinie w pełni odpowiadają na pytanie o stopień niepełnosprawności Odwołującej i związane z nim wymagania w zakresie korzystania ze środowiskowego systemu wsparcia. Biegli w sposób kompleksowy i szczegółowy, ustosunkowali się do zagadnień, wskazanych w postanowieniu Sądu, czyniąc ustalenia na podstawie analizy całej dokumentacji lekarskiej, zawartej w aktach sprawy, jak również po przeprowadzeniu wywiadu i fachowego badania osoby odwołującej.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania opinii, sporządzonej przez biegłych kardiologa, nefrologa, psychiatrę i psychologa oraz wniosków w nich zawartych. Należy ponadto zauważyć, iż dowód w postaci pisemnych opinii biegłych sądowych w pełni koresponduje z ustaleniami poczynionymi przez Wojewódzki Zespół Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności co do stopnia niepełnosprawności Odwołującej.

Podkreślić przy tym należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd - wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Przedmiotowe opinie są fachowe, spójne, a sposób motywowania argumentów przedstawionych w opinii i stanowczość skonkretyzowanych w nich wniosków, skłaniają do stwierdzenia, że mają one charakter w pełni wiarygodny i stanowią podstawę do czynienia ustaleń faktycznych.

Jakkolwiek strona Odwołująca zarówno pisemnie, jak i podczas rozprawy przedstawiła i podtrzymała wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii zespołu biegłych, to jednak nie wskazała na żadne okoliczności merytoryczne, które prowadziłyby do konieczności uzupełnienia złożonych opinii, bądź skutkowały ich dyskwalifikacją. W konsekwencji Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii zespołu biegłych, albowiem przede wszystkim okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione, a ponadto, lekarze wskazanych specjalności wydali już opinie w sprawie przeprowadzając wywiad z Odwołującą i zapoznając się z całością materiału - w tym dokumentacją medyczną.

W ocenie Sądu, argumenty prezentowane przez stronę Odwołującą na poparcie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii zespołu biegłych stanowiły jedynie polemikę ze stanowiskiem biegłych, a wniosek ten miał na celu

spowodowanie pozytywnego dla strony rozstrzygnięcia. Wskazać przy tym należy, iż Sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (art. 217 § 2 kpc) – (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 marca 1997 r. II UKN 45/97). Zgodnie zaś z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego „żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (...)” (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r. II UKN 96/99).

Sąd uznał, iż wszystkie sporne okoliczności sprawy zostały już wyjaśnione, wobec powyższego, Sąd oddalił więc wniosek dowodowy o powołanie zespołu biegłych, bowiem potrzeba powołania innego biegłego (tu: zespołu biegłych), powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. wyrok SN z dnia 04.08.1999r. I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807).

Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd nie był zatem obowiązany dopuścić kolejnego dowodu z opinii zespołu biegłych, albowiem przedstawione przez biegłych opinie nie budziły żadnych uzasadnionych wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe, w szczególności wobec ustalenia przez biegłego psychiatrę, iż ze względu na stan zdrowia psychicznego W. J. (1) należy uznać za osobę niepełnosprawną z przyczyn 02-P, a czas trwania ustalonego stopnia niepełnosprawności ustalono do 30 czerwca 2019 roku, Sąd zmienił decyzję WZON w części, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

W pozostałym zakresie, Sąd w oparciu o treść art.477¹⁴ § 1 k. p. c. oddalił odwołanie, uznając, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa (pkt II wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 kpc w związku z §9 ust. 1 pkt 5) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (pkt III wyroku).

SSR Monika Wawro